

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Glorie Eroilor Neamului!

În ziua Înălțării Domnului ne serbăm eroii, ne arătăm recunoștința nației, față de cei care au plecat de la casele și familiile lor fără să se mai întoarcă, față de cei care și-au jertfit viața pentru această țară. Întreruptă în perioada comunistă, tradiția comemorării eroilor în Ziua Înălțării Domnului, a fost reluată începând cu anul 1995. Astfel, prin Legea nr. 48/1995, Ziua Eroilor a fost proclamată sărbătoare națională a poporului român, reînviind astfel cultul eroilor. Prin aceasta ne exprimăm recunoștința față de sacrificiul eroilor neamului, căzuți la datorie de-a lungul veacurilor apărându-și țara. Erou este acela care fără a se gândi la sine, a dat tării și neamului său tot ce avea mai de preț, adică viața sa, a jertfit totul fără să ceară nimic. Eroismul este manifestarea calităților morale, prin fapte de vitejie, atunci când țara este în primejdie. El are la temelie o cauză nobilă, pentru care eroii jertfesc totul. În cartea de aur a istoriei noastre sunt înscrise pagini de glorie ale ostașilor români, care stau mărturie că poporul român și-a câștigat prin jertfă, independența, suveranitatea și integritatea teritorială. De-a lungul veacurilor pământul țării a fost stropit cu sudoarea și sângele moșilor și strămoșilor noștri, în vremurile grele care au marcat istoria poporului român. Obida și suferințele nu i-au îngenucheat ci dimpotrivă i-au îndârjit și le-au dat puterea de a se ridica la luptă, pentru apărarea în fața cotoptorilor. Avem nevoie de a ne aminti de acești eroi pentru ca luând aminte la jertfa lor, să prețuim trecutul nostru glorios și astfel să urmăm și noi, la nevoie, pilda lor de vitejie. Necunoscând nimic despre jertfa lor și despre suferințele neamului nostru pentru a-și păstra nea-tárnarea și independența sa, vom alerga mereu după himere.

În toate timpurile, eroii au fost cinstiți, au fost răsplătiți cu recunoștința celor pentru care ei s-au jertfit. Cultul eroilor, acordarea respectului cuvenit și pomenirea din generație în generație a celor ce s-au jertfit pe câmpurile de luptă pentru apărarea țării, fac parte din conștiința, sufletul și credința neamului românesc. Eroii noștri au luptat cu vitejie pentru această țară. S-au sacri-

ficat pentru ca noi să trăim în libertate și demnitate între popoarele lumii. Biserica Ortodoxă Română a fost dintotdeauna și va fi alături de poporul român și de eroii neamului. În această zi, în toate bisericile se săvârșește slujba parastasului, pentru ca sufletele celor care s-au jertfit pentru patrie să se înalțe, cu Domnul, în slava cerească. Slujba parastasului pentru eroi creează o atmosferă aparte, un moment de aducere aminte și de solidaritate cu jertfa lor. În timpul rugăciunii, amintirea chipului celor căzuți se împletește adeseori cu lacrimile, rugăciunile și cântările liturgice. Ele mărturisesc recunoștința față de aceștia, deși această recunoștință, nu poate fi exprimată decât parțial în cuvinte.

O ilustrare a acestor sentimente de recunoștință față de ostașii căzuți la datorie fără lumânare și departe de cei dragi, dar având simțământul Marii Întâlniri din ceruri, întâlnim în Cartea de predici a părintelui Vasile Gordun: „Să chemăm la masa bucuriei și pe sărmanul ostaș, care moare cine știe unde pe nemărginitele câmpuri de luptă. Parcă-l vedem cum glonte-i străpunge pieptul cu iuteală de fulger! Sângele lui curge mereu din rană, iar el începe să aibă vedenii. Între altele, i se înfățișează bătrâna sa mamă, care-l prinde de mână spre a-l aduce la Biserică, ca în copilărie. Cum? Mama sa nu-l va mai mângâia niciodată? El nu-i va mai auzi niciodată glasul argintiu și dulce? Să fie, oare, acesta sfârșitul a toate? Să moară singur singurel, aici, în arșiță, fără de făclie în mână, în câmpul acesta? Și ostașul se ridică deodată, într-o mână, ne voind să moară! Amintirile din copilărie îi vin cu duiumul în minte. Parcă aude un cântec bătrânesc, o doină, cu care îl adormea mama sa când era copil mic. Deodată aude clopotul din satul său chemând la vecernie în ziua Învierii. Apucă cruciulița pe care i-o atârname mama lui, când a plecat la oaste. Are încă atâta putere să o sărute și să zică gândind la mama lui: La vederea în ceruri!. Ostașul moare apoi. Dar prin fiecare moarte a fraților noștri de

Continuare în pagina 2
Pr. Ioan LAZĂR

PREDICA

Iisus Hristos - Lumina lumii

Duminica a VI-a după Paști - a orbului

„Și, trecând Iisus, a văzut un om orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziua, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Lumina a lumii sunt. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului. Și i-a zis: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește: trimis). Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. Deci îi ziceau: Cum ți s-au deschis ochii? Acela a răspuns: Omul care se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei; și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. Zis-au lui: Unde este Acela? Și el a zis: Nu știu. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii. Deci iarăși îl întreabau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd. Deci ziceau unii dintre farisei: Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei. Au zis deci orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis că prooroc este. Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum? Au răspuns deci părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb. Dar cum vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă; va vorbi singur despre sine. Acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii pusese acum la cale că, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: Este în vârstă; întrebați-l pe el. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul acesta e păcătos. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că fiind orb, acum văd. Deci i-au zis: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? Le-a răspuns: V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui? Și l-au ocărât și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, iar pe Acesta nu-L știm de unde este. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot, și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. Și a auzit Iisus că l-au dat afară. Și, găsimdu-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Și Cel ce vorbește cu tine, Acela este. Iar el a zis: Cred, Doamne. Și s-a închinat Lui.” (Ioan 9, 1-38)

Mântuitorul spune că trebuie să facă lucrările Celui Care L-a trimis. În Evanghelia a patra acesta este pentru Iisus un imperativ care circumscrie întreaga Sa activitate (cf. Ioan 4, 34; 5, 17; 19 etc.). Aceste lucrări culminează pe pământ cu moartea Sa ispășitoare. Însă ele se continuă într-o altă formă și dimensiune și după Înălțarea Sa la Cer. Fericitul Augustin, comentând această pericopă, arată că ziua în care sunt posibile lucrările mântuitoare se întinde până la sfârșitul acestui veac, după care va începe veșnicia, când nimeni nu va mai putea face nimic pentru mântuirea sa. „Vezi că Hristos Însuși este Lumina

lumii, adică ziua. Pentru a vedea ziua, orbul trebuie să-și spele ochii în ziua. Dar cât ține această zi? Cât este Hristos cu noi. Iar El zice: «Iată Eu sunt cu voi până a sfârșitul veacurilor». Ziua ce se încheie odată cu mersul soarelui pe cer are puține ore; însă ziua prezenței lui Hristos se întinde până la sfârșitul lumii”. Pentru Mântuitorul „ziua” și „noaptea” nu sunt doar mărimi fizice, ci sunt simboluri pentru mântuire și osândă, pentru Dumnezeu și diavol (cf. Rom 13, 12; 1 Tes. 5, 4; 2 Pet 1, 19, Apoc 21, 25; 22, 5).

Continuare în pagina 2
Pr. Adrian MURG

Din sumar

► „100 de ani de cântare corală în Catedrala Veche a Aradului” - împlinirea unui veac de la înființarea Corului „Armonia”
pagina 3, Protos. Nicolae M. Tang

► Știri
pagina 4

Iisus Hristos - Lumina lumii

Urmare din pagina 1

Actului lui Iisus de a scuipa jos și a face tină din scuipat i se dau de către comentatori mai multe tipuri de explicație. În primul rând Iisus a vrut să demonstreze că este liber de legea sâmbetei care interzicea facerea unui aluat. În al doilea rând, plecând de la premisa că, în antichitate, se considera că saliva are proprietăți vindecătoare – fapt confirmat și de scrierile rabinice-, se exprimă și părerea că Evanghelistul, arătând că Mântuitorul a vindecat un orb din naștere, a vrut să arate că Acesta este mai presus de zeii terapeuți. În al treilea rând cea mai răspândită interpretare, încă din vechime, arată că gestul lui Iisus este o trimitere la Facere 2, 7, unde se arată că Dumnezeu l-a făcut pe om din țărână. Sf. Irineu zice: „De aceea a și scuipat Dumnezeu pe pământ și a făcut tină pe care a pus-o pe ochi, ca să arate spre felul în care a fost făcut omul la început”. Această tâlcuire ne ajută să înțelegem caracterul profetic al actului lui Iisus, în care se disting două idei: prima că în Iisus este prezentă puterea creatoare a lui Dumnezeu; iar a doua că Iisus inițiază o nouă creație, în care „se arată lucrările lui Dumnezeu”.

Porunca Domnului „Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului” are multiple semnificații. În primul rând este mobilizată voința orbului. El trebuie să creadă și să asculte cuvântul lui Iisus, Care îi pretinde participarea la propria vindecare. În al doilea rând, aceste cuvinte adresate orbului trimit la 4 Regi 5, 1 și urm., unde se arată cum l-a vindecat profetul Elisei pe Neeman sirianul, trimițându-l să se scalde în Iordan. Prin aceasta Iisus arată că se alătură marilor prooroci ai lui Israel, în plus că este desăvârșirea proorociei vechi-testamentare, și că este chiar Proorocul eshatologic prevestit de Moise (Deut 18, 15; cf. In 1, 21; 4). În al treilea rând, faptul că Sf. Evanghelist Ioan are grijă să menționeze că numele scaldătorii Siloam se tâlcuiește „trimis”, după ce în v. 4 a arătat că Iisus este trimisul lui Dumnezeu, vine să sugereze faptul că în spatele spălării propriu-zise a orbului în scaldătoarea respectivă stă și un sens simbolic, și anume al luminării prin spălarea în Hristos, în Botez. Această interpretare sacramentală este dezvoltată de Fer. Augustin. El deosebește două etape ale vindecării: ungerea ochilor cu tină, care nu aduce încă vederea, și care este asociată cu catehemenatul, perioadă pregătitoare pentru Botez, și spălarea în Siloam, asimilată Botezului în Hristos, prin care omul se face „fiu al luminii”. Amin!

Glorie Eroilor Neamului!

Urmare din pagina 1

pe câmpurile de luptă, crește numărul învierilor noastre!”. Eroii nu ne părăsesc niciodată. Viteji au fost românii pretutindeni, și în toate timpurile. Ei au luptat lupta cea dreaptă, având în ei voința nestrămutată de a învinge sau de a muri, dar au învins. Au învins pentru că în sufletul lor era puterea strămoșilor, era voința de a birui, în fața vrăjmașilor. Să ne plecăm în fața măreției lor, a aceluia care prin jertfa lor au ridicat neamul românesc în rândul neamurilor cu vază în lume. Să le răsplătim pentru vitejia și sacrificiul lor cu recunoștința noastră.

Slavă Eroilor României!

A fi monah, a fi ascet (II)

Ispitele sunt din mai multe părți: de la oameni, de la diavol și de la propriul trup, când omul este ispitit și atras de pofta lui însuși.

Mântuitorul Iisus Hristos ne îndeamnă: „Rugați-vă să nu intrați în ispită” Ce înseamnă acest lucru? Sfântul Isaac Sirul ne învață să ne rugăm să nu intrăm în ispitele privitoare la credință, în ispitele părierii de sine a minții însoțite de demonii blasfemiei și ai mândriei. Să ne rugăm să nu intrăm în sentimentul părăsirii lui Dumnezeu, în ispita vădită a demonilor prin relele amintiri ce vin în cuget, pentru care poți fi părăsit. Să ne rugăm să nu intrăm în ispita ațâțării din partea cuiva împotriva altcuiva, sau în ispita îndoielii și șovăirii prin care sufletul este împins cu silă în mare luptă. Încercările sufletului să ne pregătim să le primim cu tot sufletul și pentru ele să umplem ochii noștri cu lacrimi ca să nu se depărteze de la noi Păzitorul tuturor.

„Rugați-vă să nu intrați în ispite”, aceasta înseamnă să te rogi să nu intri în ispita cea înfricoșătoare a diavolului pentru mândria ta, ci pentru că iubești pe Dumnezeu, ca puterea Lui să-ți ajute, să nu intri în ispite pentru gândurile și faptele tale rele, ci ca să se probeze dragostea ta, față de Dumnezeu și astfel să se slăvească puterea lui Dumnezeu prin răbdarea ta.” spunea Sfântul Isaac Sirul.

Bolile sufletești sunt tratate prin încercări. Prin ispite omul se poate apropia mai mult de Dumnezeu. Ispitele sunt trimise ca omul să-și pună toată speranța în Dumnezeu. Dumnezeu trimite ispite pe măsura puterii omului, ca el să se apropie mai mult de Dumnezeu. Așadar omul îl poate găsi pe Dumnezeu chiar în mijlocul ispitelor, al necazurilor.

Isaac compară pe nevoitor cu un căutător de perle pe fundul mării: „Dacă scufundătorul ar găsi un mărgăritar în fiecare scoică, atunci toți s-ar îmbogăți de îndată, și dacă în clipa în care s-ar scufunda ar duce la suprafață una, fără ca valurile să-l abată, fără să întâlnească șerpî, fără să-și țină răsuflarea aproape până-și dă duhul, fără să se lipească de aerul curat dat tuturor, și fără să coboare în adânc, atunci mărgăritarele ar fi mai dese și mai rezezi decât fulgerele.”

Legea vieții duhovnicești este aceasta: cu cât omul se apropie mai mult de Dumnezeu, cu atât crește intensitatea ispitelor. Dacă cineva nu poate purta ispite mari, el nu va primi nici daruri mari. Căci nu dă Dumnezeu daruri mari, fără o mare încercare, spunea Sfântul

Isaac Sirul. Chiar Dumnezeu te pregătește să le porți. Deci, cei ce au bunătați se cuvine să rabde și încercările pentru ele. Prietenii lui Dumnezeu, prin urmare, viețuiesc în încercări, nu pentru că sunt pedepsiți ci pentru a spori duhovnicește. Aceasta este pedagogia lui Dumnezeu. Încercările pot fi spre exemplu: trândăvia, lipsa de speranță, întunecarea gândurilor, lipsa de ajutor omenesc, lipsa celor trebuincioase trupului etc.

Ispitele care vin de la diavol sunt de alt tip și acestea sunt trimise datorită păcatelor. Ele sunt ispite asupra sufletului și asupra trupului. Aceste ispite sunt asupra celor care nu-l iubesc pe Dumnezeu și au păcate de exemplu: căderi de pe stânci, zdrobirea trupului etc. Acest tip de ispite pot depăși puterile omenești și pot conduce la o cădere duhovnicească.

Ispitele dezvăluie cine este prieten al lui Dumnezeu și cine este dușman, cine este oie și cine este capră, este o judecată înainte de Judecata de Apoi. Cine nu-și poartă ispitele nu poate deveni prieten al lui Dumnezeu, nu poate fi o oie din turma bunului păstor, căci Dumnezeu te încearcă ca „aurul în topitoare”. Concluzia este că nu trebuie să te lași să cazi de pe Scara Raiului, prin încercările vieții. Și să nu uităm că Dumnezeu te ajută să-ți porți ispitele și să scapi de ele. Prin urmare cine nu-și duce crucea nu este vrednic de Dumnezeu.

Dar demonii îl pot ispiti pe om doar dacă Dumnezeu le permite, cu anumite limite. Diavolul îi „cere” lui Dumnezeu oameni, așa cum l-a cerut și pe Iov, ca să îl pună la încercare. Observăm că toate ispitele vin din permisiunea lui Dumnezeu și ele au ca scop mântuirea și progresul în viața duhovnicească. Contra asceților și monahilor demonii au metodele lor de ispitire la fel și contra credincioșilor mireni. Prin ispite toți oamenii își arată iubirea lor față de Dumnezeu. De aceea toți credincioșii trebuie să știe că atunci când doresc să pună început bun trebuie să se pregătească și de ispite. Omul trebuie să-și cunoască neputința

de aceea are uneori sentimentul părăsirii de Dumnezeu. Această stare este o suferință profundă pentru credincios. Chiar dacă credinciosul știe că Dumnezeu nu l-a părăsit, sufletul și inima însetează după experiența conștientă a prezenței lui Dumnezeu. Ca urmare a acestei părăsiri creștinul fie sporește în credință și se apropie cel mai mult de Dumnezeu, fie se „leapădă” de credință și îl pierde pe Dumnezeu. Este un mare obstacol pentru categoria a doua: lipsa harului. Omul poate ajunge să creadă că Dumnezeu nu există sau că Dumnezeu nu îi poartă de grijă sau chiar să se mânia pe Dumnezeu. Totuși în această situație omul, învață Sfântul Isaac Sirul trebuie să-și amintească de buna purtare de grijă a lui Dumnezeu: „În ispitele tale, omule, apropie-te cu gândul tău mai mult de Dumnezeu. Îți dai seama oare împotriva cui tuni și fulgeri? Dacă ți-ai aduce aminte cu înțelepciune de Pronia lui ascunsă, ai afla numaidecât ușurare.”

Părăsirea este uneori iadul pe pământ când se înfățișează cu istovire și deznădejde. Leacul acestor ispite este unul: smerita cugetare a inimii, atunci credinciosul trebuie să se lase în mâinile Proniei dumnezeiești, să se roage cu atenție lui Dumnezeu care îl va scăpa de orice încercare: „Când în vremea unor astfel de ispite cineva e într-un asemenea întuneric, trebuie să cadă cu fața la pământ în rugăciune și să nu se ridice până când nu-i vine din cer o Putere și o Lumină care întărește inima cu o credință care nu se îndoiește.” spune Sfântul Isaac Sirul.

Astfel după perioadele de întuneric și tristețe urmează cele de lumină și bucurie, când nevoitorul urcă pe treapta Scării Raiului primind și experiență duhovnicească, când se gustă iar din sentimentul prezenței lui Dumnezeu.

În concluzie ispitele nu sunt decât încercări necesare pentru a progresa pe calea care duce la Dumnezeu.

Prof. Amalia STANA

Lucrările simpozionului ISREIE la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

În zilele de 24-25 mai 2019 cadrele didactice ale Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” au participat la simpozionul internațional *Cercetare și Educație în Era Inovării*. Această manifestare se află sub organizarea Universității “Aurel Vlaicu” din Arad, care se află la cea de-a VIII-a ediție. În acest an, la eveniment, participă reprezentanți din ai mai multor universități din țară și străinătate.

Părinții profesori au prezentat referate de specialitate, re-

unite sub genericul: *Cultura teologică arădeană: tipărituri și documente de arhivă relevante pentru viața bisericească*.

În cuvântul de deschidere, părintele decan Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja a evocat „implicarea Facultății de Teologie din Arad în activitățile inițiate sub egida Universității din Arad. Totodată, prin acestea, Facultatea arădeană promovează valorificarea cercetării științifice în slujirea Bisericii. Ne bucurăm pentru faptul că temele referatelor colegilor evidențiază as-

pecte interesante legate de cultura teologică locală”.

Toate materialele prezenta-

te vor fi reunite într-un viitor număr al revistei *Teologia*, publicație editată de către Facul-

tatea de Teologie din Arad.

Pr. Filip ALBU

„100 de ani de cântare corală în Catedrala Veche a Aradului” - împlinirea unui veac de la înființarea Corului „Armonia”

Împlinirea unui veac de la înființarea Corului „Armonia” a prilejuit organizarea unor ample manifestări care să marcheze acest important moment din istoria Catedralei Vechi, deopotrivă și din istoria eparhiei Aradului.

Conducerea Parohiei Arad-Centru, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului și cu directa implicare a părintelui Traian Micoroi, Parohul Catedralei Vechi, organizează un festival de muzică corală religioasă și folclorică, care se desfășoară pe parcursul a trei zile (24-26 mai) și care adună opt coruri din eparhiile Aradului, Timișoarei și Clujului. Putem vorbi de o manifestare bisericească și culturală deopotrivă, care angajează întreg spațiul transilvan.

Manifestările s-au deschis în seara zilei de 24 mai 2019, de la ora 18.00, prin slujba Vечerniei urmată de un Tedeum, săvârșite de părinții slujitori ai Catedralei Vechi, la care a luat parte Preasfințitul Episcop-Vicar Emilian Crișanul. În continuare, în Sala de festivități a parohiei a avut loc lansarea unui volum de specialitate intitulat *Relevanța tradiției dirijorale în muzica bisericească din spațiul românesc*. Exigențe metodologice, vocaționale și spirituale ale dirijorului de cor bisericesc. Lucrarea aparține părintelui Arhid. Asist. Univ. Dr.

Tiberiu Ardelean, iar prezentarea acestuia a fost făcut de către Conf. Univ. Dr. Mircea Buta. A urmat un buchet de cântece interpretate de către grupul de copii de la Catedrala Veche, îndrumați și instruiți de Prof. Drd. Sorin Săplăcan. În încheiere manifestărilor din această zi, Corul Seminarului Teologic Ortodox din Arad, dirijat de către Prof. Adrian Bugyi, a prezentat un frumos recital coral alcătuit din piese religioase. Prezentarea acestor manifestări, din seara zilei de 24 mai 2019, a fost făcută de către Pr. Prof. Univ. Dr. Ioan Tulcan, slujitor al Catedralei Vechi.

La finalul evenimentului, de vineri, 24 mai, Preasfințitul Părinte Dr. Emilian Crișanul i-a felicitat pe organizatori, apreciind totodată jertfa și dăruirea celor care, prin cântare, au slujit vreme de un secol Biserica și Neamul. Preasfinția Sa a avut calde aprecieri referitor la programul susținut de copii, la atașamentul acestora și a familiilor lor față de valorile creștine, după care a transmis binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei, Arhiepiscopul Aradului.

Manifestările au continuat sâmbătă, 25 mai 2019, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, cu prima parte a festivalului de muzică corală și religioasă dedicat împlinirii a 100 de ani de la înființarea Corului „Armonia”. Această amplă

manifestare s-a desfășurat la Sala Palatului Cultural din Arad, începând cu ora 19.00 și a fost prezentată de către Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie din Arad și preot slujitor al Catedralei Vechi. Prima parte a acestui festival a reunit patru coruri, fiecare interpretând piese religioase și folclorice: Corul bărbătesc al Facultății de Teologie din Arad, dirijat de către Arhid. Asist. Univ. Dr. Tiberiu Ardelean; Corul mixt al Facultății de Teologie din Arad, dirijat de către Conf. Univ. Dr. Mircea Buta; Corul mixt „Excelsior” din Timișoara, dirijat de către maestrul Iosif Todea și Corala bărbătească „Psalmodia Transylvanica” a Facultății de Teologie din Cluj-Napoca, dirijată de către Pr. Prof. Univ. Dr. Vasile Stanciu.

În Duminica a 5-a după Paști (a Samarinenței), 26 mai 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradu-

lui, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă în Catedrala Veche a Aradului, cu prilejul aniversării unui veac de la înființarea Corului „Armonia”. Înaltpreasfinția Sa a fost înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi, slujitori ai Parohiei Arad-Centru. La finalul Sfintei Liturghii, Ierarhul înconjurat de soborul slujitor, a săvârșit slujba Parastasului pentru dirijorii și membrii corului care au activat de-a lungul timpului. În acest context, Chiriarhul arădean, ca unul ce a cunoscut îndeaproape pe cel dintâi dirijor al coralei, pe Atanasie Lipovan, ca și pe urmașii săi și parte din membrii coralei, a relevant însemnătatea acesteia pe durata unui veac ca meritorie pentru misiunea Bisericii prin înălțarea sufletească a ascultătorilor imnelor închinatului Dumnezeu. Răspunsurile liturgice au fost date de către Corul „Armonia” al Catedralei Vechi, dirijat de către Prof.

Ovidiu Boar.

În seara zilei de 26 mai 2019, începând cu ora 19.00, s-a desfășurat partea a doua a Festivalului de muzică corală dedicat împlinirii a 100 de ani de la înființarea Corului „Armonia”, la Sala Palatului Cultural din Arad, prezentarea fiind făcută de către Pr. Flavius Petcuț, Protopop al Aradului și preot slujitor al Catedralei Vechi.

Ultima parte a manifestărilor a cuprins un amplu recital coral reunind următoarele coruri: Corul „Armonia” al Catedralei Vechi, dirijat de către Prof. Ovidiu Boar, Corul Catedralei Arhiepiscopale „Sfânta Treime” din Arad, dirijat de către Diac. Prof. Laviniu Morariu și Corala „Ave Musica” a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, dirijată de către Conf. Univ. Dr. Ciprian Para.

Protos. Nicolae M. TANG

ȘTIRI

Festivitatea de absolvire a promoției 2019 la Seminarul Teologic Ortodox Arad

Marti, 28 mai, cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, la Seminarul Teologic Ortodox din Arad s-a desfășurat festivitatea de absolvire a elevilor promoției 2019 a seminarului arădean.

După ce toți cei prezenți au cântat Rugăciunea Domnească, în deschidere, părintele director Pompiliu Gavra, directorul seminarului, a transmis mesajul de salut întregii asistențe, precum și cel de felicitare către absolvenți, după care, în auzul ultimului clinchet de clopoțel, absolvenților le-au fost înmânate diplomele onorifice de absolvire de către părintele profesor Dacian Emilian-Nan, dirigintele acestei promoții, care le-a adresat și un scurt, dar emoționant cuvânt de imbold la acest moment aniversar. S-au adresat, mai apoi, gândurile de felicitare și totodată de responsabilizare absolvenților, de către părintele protos. lect. univ. dr. Nicolae Tang, din partea Facultății de Teologie „Iarion V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad.

Cuvântul de încheiere l-a avut, firesc, IPS Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, care i-a îndemnat pe tinerii absolvenți să nu-și trădeze vocația. La acest moment festiv au mai fost prezenți protos. lect. univ. dr. Iustin Popovici, pr. Protopop al sărbilor ortodocși din Arad Plavsici Ognean, arhid. asist. univ. dr. Paul Tiberiu Ardelean, pr. Gabriel Cosmin Mariș, alături de părinții profesori, de doamnele și domnii profesori, precum și părinții absolvenților, rudele și prietenii acestora.

În acordurile imnului academic Gaudeamus Igitur s-a desfășurat momentul simbolic al predării cheii de către elevii clasei a XII-a, însoțit de alocuțiunile merituosului elev al clasei terminale, Radu-Mihai Popoviciu, care a adus mulțumirile tuturor celor care au contribuit la formarea elevilor seminariști ai acestei generații și a reprezentantului clasei a XI-a, Bogdan Mureșan, cel care a preluat cheia școlii, încercând să descifreze multiplele semnificații ale acestui gest. Festivitatea s-a încheiat cu un moment susținut de corul seminarului arădean dirijat de domnii profesori: Marius-Martin Lăscoiu și Ștefan-Adrian Bugyi.

Liturghie Arhierescă în Catedrala Veche din Arad, cu prilejul împlinirii unui veac de la înființarea Corului „Armonia”

În Duminica a 5-a după Paști (a Samarinencei), 26 mai 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă

în Catedrala Veche a Aradului, cu prilejul aniversării unui veac de la înființarea Corului „Armonia”. Înaltpreasfinția Sa a fost înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi, slujitori ai Parohiei Arad-Centru.

La momentul rânduit, Chiriarhul nostru a rostit un cuvânt de învățătură, pus sub titlul „Apa vie” (cf. Fp. Ap. 11; Ioan 4) în comparație cu elementul primordial al vieții materiale, este cea care adapă însetarea după Dumnezeu și darurile Sale nepieritoare. Izvorul ei este Însuși Mântuitorul în a Căruia comuniune ființa credincioșilor înșiși devine râu ce curge spre veșnicie. Pericopa evanghelică a convorbirii Domnului cu samarineanca, purtătoare a numelui de lumină (Fotini), ea însăși luminându-se asupra adevărului credinței, adăncește pe înțelesul fiecăruia învățătura despre Dumnezeu și lucrarea Sa în lume.

La finalul Sfintei Liturghii, Ierarhul înconjurat de soborul slujitor, a săvârșit slujba Parastasului pentru dirijorii și membrii corului care au activat de-a lungul timpului. În acest context, Chiriarhul arădean, ca unul ce a cunoscut îndeaproape pe cel dintâi dirijor al coralei, pe Atanasie Lipovan, ca și pe urmașii săi și parte din membrii coralei, a relevant însemnătatea acesteia pe durata unui veac ca meritorie pentru misiunea Bisericii prin înălțarea sufletească a ascultătorilor imnelor închinare lui Dumnezeu.

Răspunsurile liturgice au fost date de către Corul „Armonia” al Catedralei Vechi, dirijat de către Prof. Ovidiu Boar.

Împlinirea unui veac de la înființarea Corului „Armonia” a prilejuit, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, organizarea unor ample manifestări care să marcheze acest important moment din istoria Catedralei Vechi, deopotrivă și din istoria eparhiei Aradului.

PS Părinte Emilian Crișanul a participat la întâlnirea fiilor satului în localitatea Huta din județul Cluj

În Duminica a cincea după Paști, a Samarinencei, 26 mai 2019, Preasfințitul Părinte Episcop Gurie a slujit în satul natal Huta din comuna Chiuești, județul Cluj, cu prilejul sărbătorii fiilor satului.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului

și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului – arhipăstorul locului, Sfânta Liturghie a fost săvârșită de către un sobor de ierarhi, preoți și diaconi, în frunte cu Înaltpreasfințitul Părinte Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului, în Altarul de vară de lângă biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Huta. Din soborul de arhieriei au mai făcut parte, Preasfințitul Părinte Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei, Preasfințitul Părinte Andrei, Episcopul Covasnei și Harghitei, Preasfințitul Părinte Gurie, Episcopul Devei și al Hunedoarei, și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului. Soborul slujitor a fost întâmpinat, ca în fiecare an, de către credincioși îmbrăcați în frumoase costume populare românești.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Laurențiu, care a vorbit despre însemnătatea duhovnicească a primelor cinci Duminici din perioada Penticostarului, perioadă cuprinsă între Duminica Învierii Mântuitorului Iisus Hristos și prima duminică după Rusalii – a Tuturor Sfinților.

La final, Preasfințitul Părinte Episcop Gurie, fiu al acestor meleaguri, a mulțumit tuturor pentru împreună slujire în această frumoasă Duminică, zi importantă pentru credincioșii parohiei Huta.

ÎPS Părinte Timotei prezent la prima parte a Festivalului dedicat Centenarului Armonia

Împlinirea unui veac de la înființarea Corului „Armonia” a prilejuit organizarea unor ample manifestări care să marcheze acest important moment din istoria Catedralei Vechi, deopotrivă și din istoria eparhiei Aradului.

Conducerea Parohiei Arad-Centru, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului și cu directa implicare a părintelui Traian Micoroi, Parohul Catedralei Vechi, organizează un festival de muzică corală religioasă și folclorică, care se desfășoară pe parcursul a trei zile (24-26 mai) și care adună opt coruri din eparhiile Aradului, Timișoarei și Clujului. Putem vorbi de o manifestare bisericească și culturală deopotrivă, care angajează întreg spațiul transilvan.

Sâmbătă, 25 mai 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a participat la prima parte a festivalului de muzică corală și religioasă dedicat împlinirii a 100 de ani de la înființarea Corului „Armonia”. Această amplă manifestare s-a desfășurat la Sala Palatului Cultural din Arad, începând cu ora 19.00 și a fost prezentată de către Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie din Arad și preot slujitor al Catedralei Vechi. Prima parte a acestui festival a reunit patru coruri, fiecare interpretând piese religioase și folclorice: Corul bărbătesc al Facultății de Teologie din Arad, dirijat de către Arhid. Asist. Univ. Dr. Tiberiu Ardelean; Corul mixt al Facultății de Teologie din Arad, dirijat de către Conf. Univ. Dr. Mircea Buta; Corul mixt „Excelsior” din Timișoara, dirijat de către Maestrul Iosif Todea și Corala bărbătească „Psalmodia Transylvanica” a Facultății de Teologie din Cluj-Napoca, dirijată de către Pr. Prof. Univ. Dr. Vasile Stanciu.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.